Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

NR. 28 - 12 JULI 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

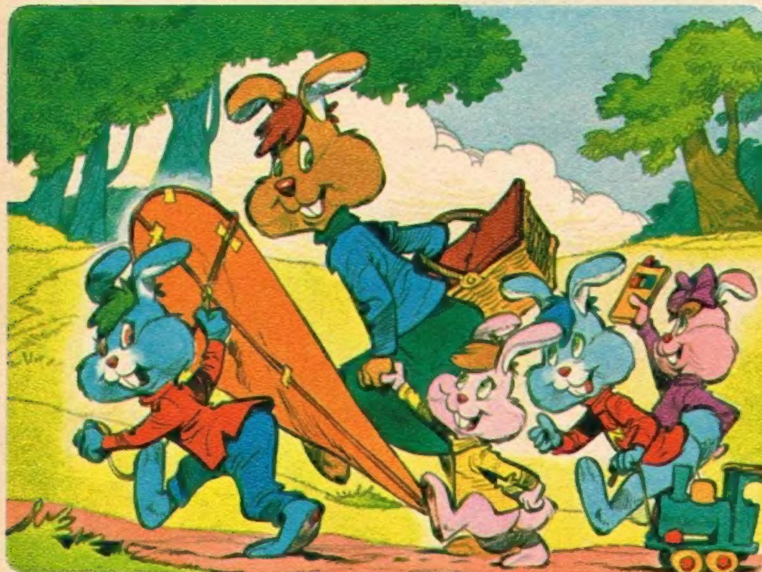
Glijden zonder zorgen,
Glijden langs de baan.
Doe het heel de morgen
En je broek is naar de maan!

Nee, je moet nooit van de glijbaan gaan met je zondagse broek! Zoek dán maar liever de vier ballen op, die de tekenaar verstopt heeft!

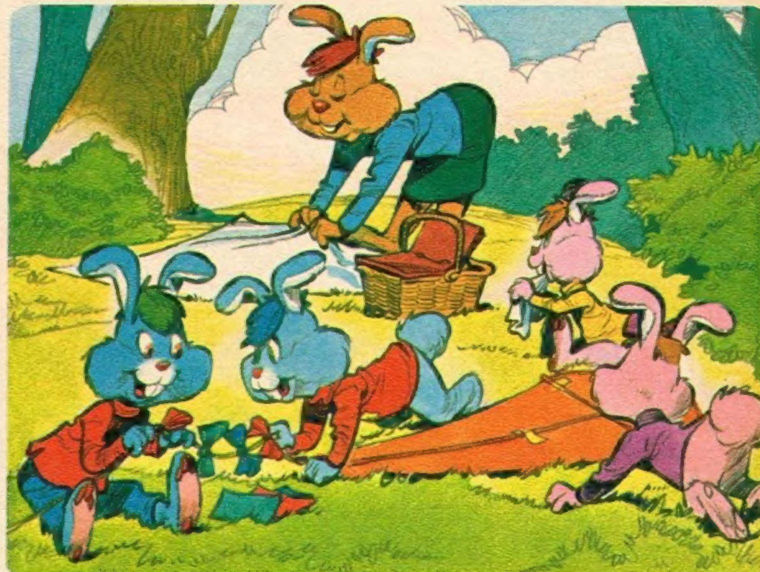
VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

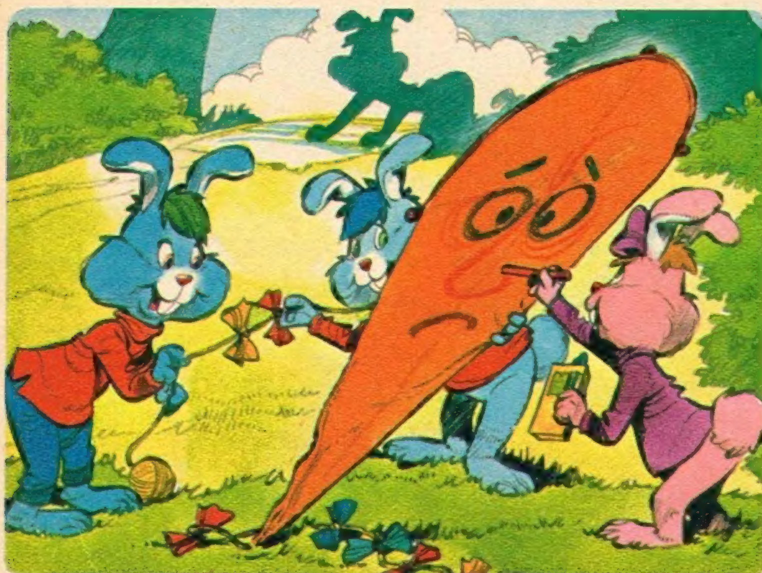
Bobo Konijn en zijn

1. Dat is even gezellig! Ze gaan de hele dag naar het bos: mama Konijn, Bobo, Krabbel, Baby Boemsi en Tsjoek-Tsjoek, Bobo's neefje. Ze hoeven niet naar huis om te eten, want mama heeft van alles meegenomen. Een hele mand vol. Geen wonder dat ze er allemaal zo vrolijk uit zien. Ze gaan fijn spelen.

2. Bobo heeft zijn vlieger meegenomen en terwijl mama wat lekkere spullen uit haar mandje haalt, gaan Bobo en Tsjoek-Tsjoek een mooie staart aan de vlieger maken. Baby Boemsi zit eerst nog wat rond te kijken. Ze vindt het mooi in het bos. Maar Krabbel heeft haar kleurtjes meegenomen. Wat gaat ze daarmee doen?

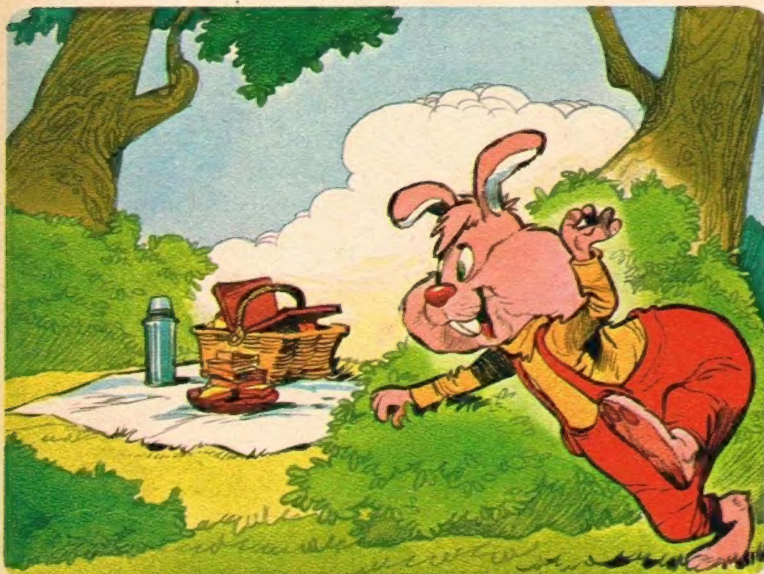
3. Opeens ziet ze dat er niets staat op Bobo's vlieger. Daar gaat ze een mooi gezicht op tekenen. Eerst twee grote ronde ogen. Dan een echte mond en daarna een dikke neus. Het wordt een beetje boos gezicht. Het staat helemaal niet vriendelijk. Bobo vraagt: „Kun je het niet laten lachen?" Nee, dat gaat niet.

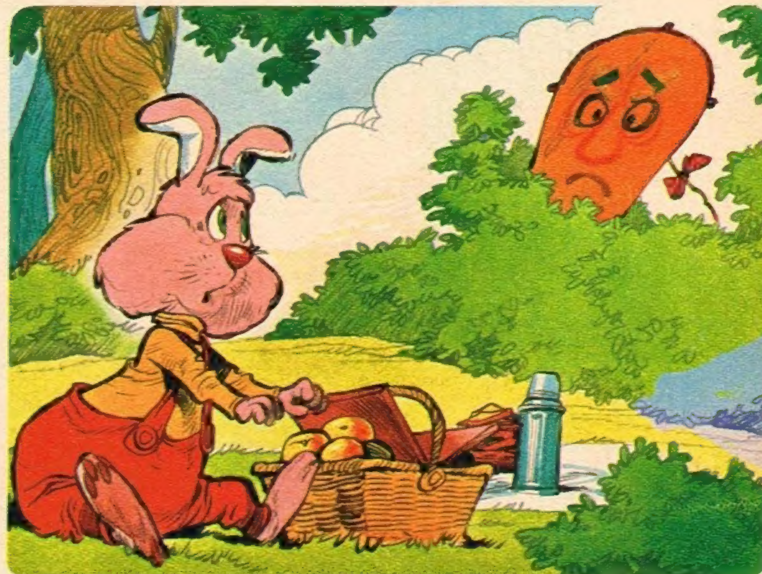
4. Goed, de vlieger is klaar. „Mama," roept Bobo, „komt u ook kijken als we de vlieger oplaten?" Ja, natuurlijk doet mama dat. Ook Boemsi komt aankruipen. Ze hopen maar dat de vlieger mooi de lucht in zal gaan. De vlieger van Bobo met de lange staart en met het boze gezicht, dat Krabbel getekend heeft.

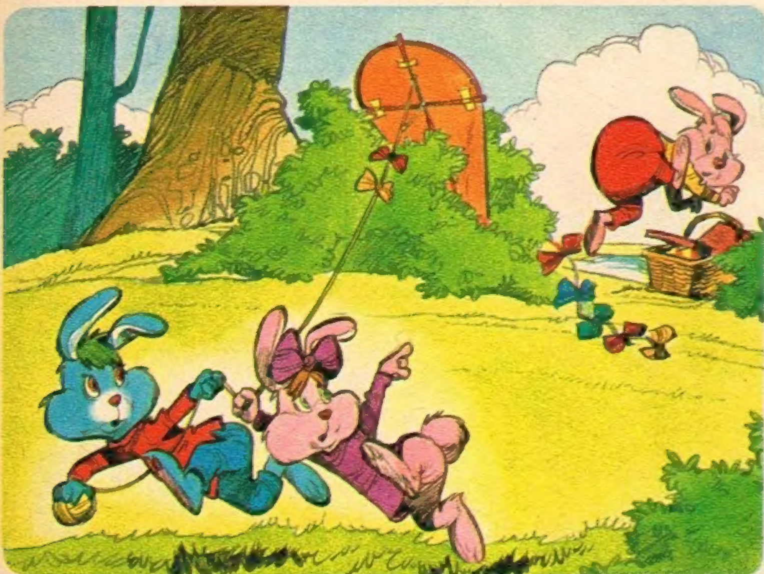
vrolijke familie

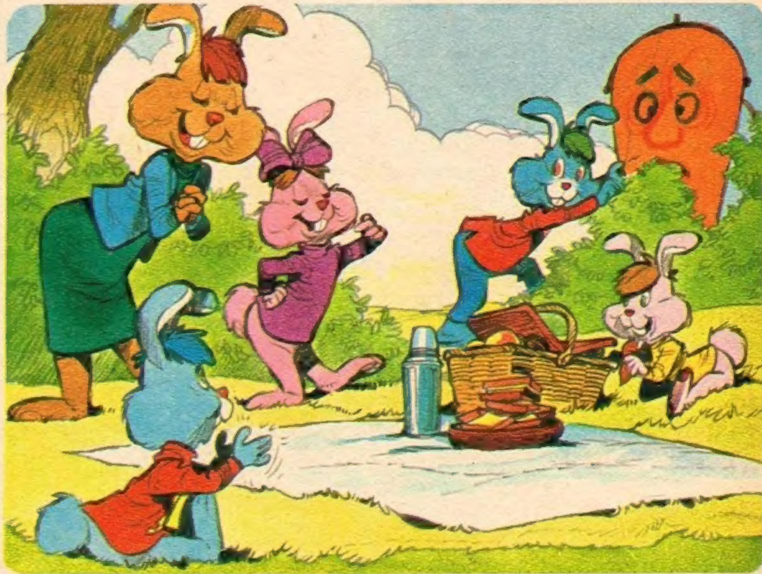
5. Niemand let er nog op het mandje met lekker eten, dat mama op het tafellaken heeft neergezet. Niemand? Zie ik dat goed? Daar is wèl iemand. Daar is oom Slokop! Hoi, denkt hij, daar heeft iemand zijn mandje met boterhammen vergeten. O, ik heb toevallig juist erge honger. Het ziet er heerlijk uit. Mmm!

6. Oom Slokop heeft altijd trek in eten. O, er zijn nog appels ook, ziet hij. Maar dan ziet hij nog wat. Een groot, boos gezicht kijkt hem aan van boven de struiken. Oom Slokop schrikt. „D. . .dag meneer. . ." stottert hij. „Ik. . . ik keek maar eens naar dit mandje, n. . .naar die b. . .boterhammen. Ik eet ze niet op!"

7. Oom denkt dat achter de struiken een boze reus staat. Hij is bang. Hij maakt dat hij wegkomt. Maar het boze gezicht is van de vlieger. Dat is niet van een reus. Opeens ziet Bobo oom Slokop lopen. „Ai, misschien heeft hij ons eten wel opgeslokt!" roept hij en ze gaan gauw naar het mandje kijken.

8. Nee, hoor, alles staat er gelukkig nog. Dan ziet Bobo het boze gezicht van de vlieger. Daar is oom natuurlijk voor op de loop gegaan! „Maar goed dat het niet lachte," zegt Krabbel trots. „Dan zou oom niet bang geworden zijn." Ja, Krabbel heeft gelijk. Nu gaan ze lekker eten. In het mandje is genoeg.

EEN NIEUW SPRINGTOUWVERSJE

Bobo bedacht voor jullie een versje, dat je op kunt dreunen bij het touwtjespringen. De woorden waar een streep onder staat, krijgen telkens een echte dreun. Probeer het maar:

WOUTJE HEEFT EEN TOUWTJE

Woutje heeft een touwtje en hij springt met plezier.
En maar zwaaien en maar draaien
Van je een, twee, drie, vier.

Woutje heeft een touwtje och wie had dat gedacht.
Alle buren staan te gluren
Van je zes, zeven, acht.

Woutje heeft een touwtje en het gaat haast vanzelf.
Nog een keertje als een veertje.
Van je negen, tien, elf.

Woutje heeft een touwtje dat zijn tante hem gaf.
Kan dat uren blijven duren?
Nee, want Woutje is áf!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Vandaag gaan we lezen en schrijven over mama's die de vuile kleren wassen. Hoe komen die kleren toch telkens vuil? Kijk maar naar de plaatjes. Dan zie je het wel!

voor de was

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

is het klaar?

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Mama doet de was.
Wat wast mama?
De bloes van Jan.
Het hemd van papa.
En de sokken ook.
Alles is vies.
Nu wordt het weer schoon.
Maar mama is moe.
Ze zit op de stoel.
De was is weer klaar!

in de tuin

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

dit is papa

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje

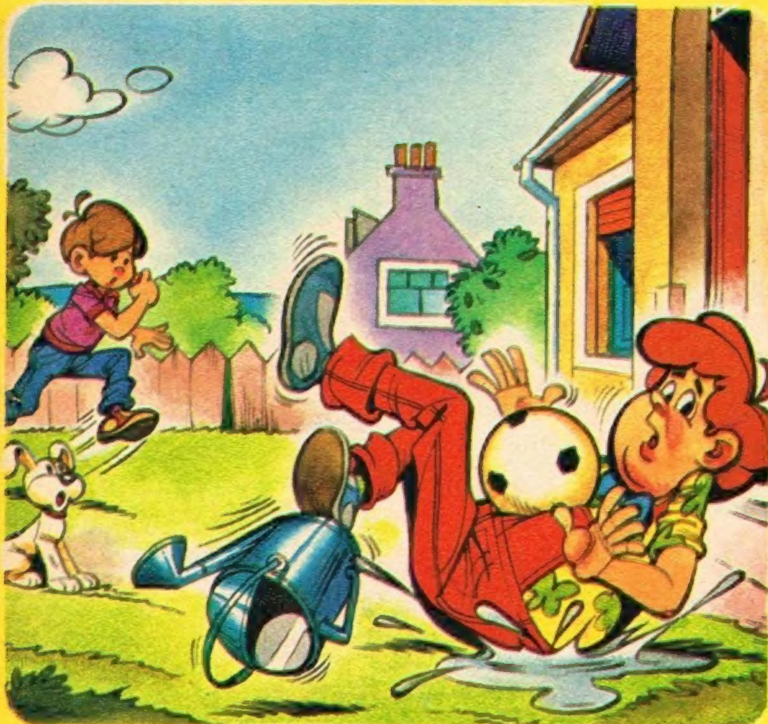

1. In de tuin achter het huis van oom Stuntel is neef Heintje aan het voetballen. Flap de hond rent achter de bal aan. „Pak 'm dan, pak 'm dan!" hitst Heintje hem op. Hijgend stuift het hondje over het gras. Wat kan Heintje goed trappen, zeg! Veel harder dan Flappie lopen kan. Daar vliegt de bal al weer weg.

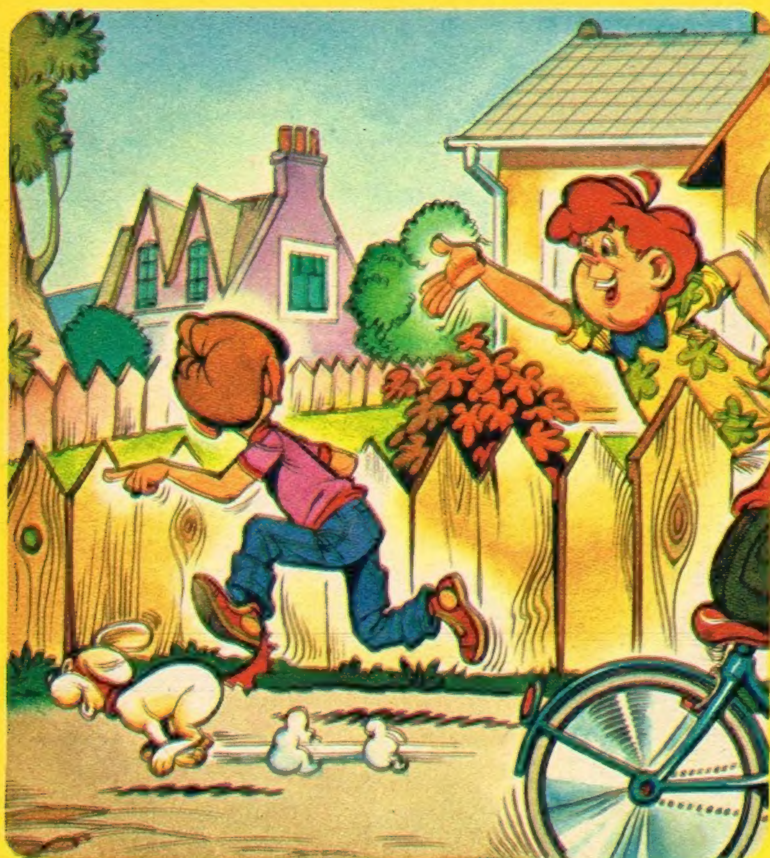
2. Peng! Precies tegen de buik van oom Stuntel, die juist met de gieter naar buiten komt. Au! Dat komt hard aan. Oom laat de gieter vallen en glijdt onderuit. Heintje kijkt heel benauwd toe. Hij kon toch ook niet weten, dat oom naar buiten zou komen! Als die arme oom Stuntel nu maar geen buikpijn krijgt!

3. Oom Stuntel is met een smak op de grond terechtgekomen. Midden in een plas water. „Pardon, oom," zegt Heintje, „het was per ongeluk. Ik was ook zo lekker aan het voetballen. U weet dat ik dol op voetballen ben. En daar kwam het door." Gelukkig is oom niet boos. De pijn is nogal meegevallen, hoor!

4. „Voetballen, daar zég je zo wat!" roept oom, als hij overeind gekrabbeld is. „Wat zou je ervan zeggen, als we samen naar een spannende voetbalwedstrijd gingen?" „Meent u dat, oom?" vraagt Heintje verrast. „Ja zeker," knikt oom, „maar ik moet eerst die natte broek uittrekken. Ik kom zó terug."

5. Vol ongeduld wachten Heintje en Flap buiten het tuinhek tot oom terug zal komen. O, wat kan oom Stuntel zich vlug verkleden! Daar is hij al en hij is pas een minuutje weggeweest! Hij roept vrolijk: „Daar gaan we! Jongens, het is lang geleden dat ik een voetbalwedstrijd heb gezien. Ik heb er zin in. En jij?"

6. Samen zetten ze het op een lopen. Maar opeens ziet Heintje iets geks. Oom Stuntel heeft zijn natte broek wel uitgetrokken, maar hij heeft geen droge aangetrokken. Oom loopt op de straat in zijn onderbroek. „Oom, u bent uw broek vergeten!!!" roept hij. „Het staat wel gek, zo in uw onderbroek, hè, oom?"

7. Ook oom schrikt. „Loop ik in mijn onderbroek? Och lieve help, dan heb ik ook mijn portemonnee niet bij me!" Daar staan ze nu. Ze zullen naar huis terug moeten, zonder de wedstrijd gezien te hebben. Wat jammer! Maar dan ziet oom Stuntel de spelers naar het veld gaan. Die lopen ook in een korte, witte broek.

8. Heel brutaal loopt oom met de spelers door het hek. Net of hij ook een voetballer is. Heintje en Flap lopen met hem mee. De bewaker denkt dat zij bij de club horen. Ze hoeven ook geen kaartje te kopen. Dat is nog eens een mooie stunt van oom Stuntel! Nu zien ze de wedstrijd toch en helemaal voor niets!

We wonen allemaal

1. De familie Zonnemans is met de gele caravan naar een warm land gereden. Daar groeien echte palmbomen. Mama en oom Wim hebben een zonnebril op, want de zon schijnt daar feller dan bij ons. Recht uit de caravan gaan ze gezellig naar het strand.

2. Vanwege de zon moeten ze straks allemaal een zonnehoedje op. Papa heeft de hele stapel op zijn hoofd gezet. Verder draagt hij een luchtbed en de strandstoelen. Wat hebben ze veel nodig op zo'n dag! Loekie, Anja en Marjo hebben hun handen vol, hoor!

De wind heeft vier parasolletjes van het strand weg

n een gele caravan

3. Mama heeft eten, drinken en het badgoed bij zich. Lucie duwt de wagen met de pop en oma die met de baby. Maar behalve de baby zit er nog van alles in de kinderwagen. Oom Wim heeft genoeg aan de piano. Het meisje met de bloemen en het emmertje heet Wiesje.

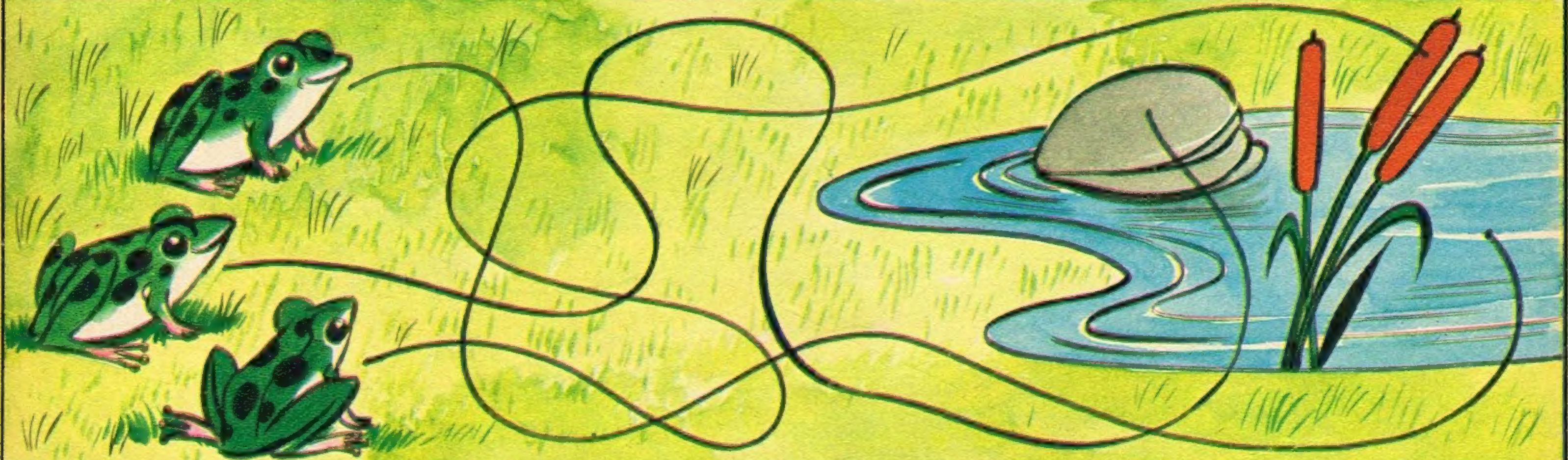
4. Peter draagt zijn poesjes en Bas zijn schildersspullen. Dan zien we opa nog met de bal. En de tweeling, die met de strandbal aan het ballen is. Zijn we nu niemand vergeten? Jazeker: Tippie de hond. Straks gaat Tippie lekker zwemmen in de zee!!!

eblazen. Ze staan op de tekening. Kijk maar eens goed

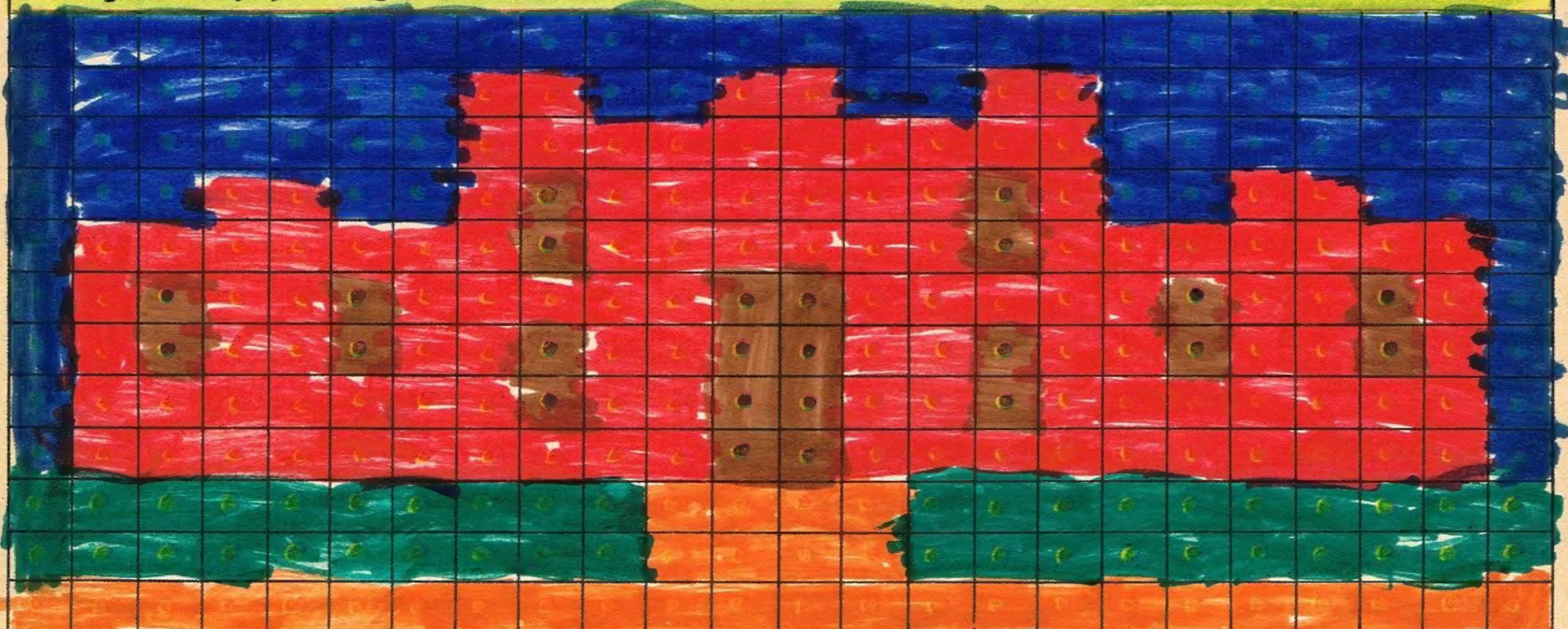
SPELLETJES OM ZOET TE ZIJN

Dit zijn vier muziekmolentjes. Ze lijken hetzelfde. Maar één is een klein beetje anders. Wie kan het molentje dat anders is aanwijzen?

Drie kikkers zitten klaar om te springen. Waar springen ze naar toe? Je kunt het zien, als je met je vinger de lijntjes volgt.

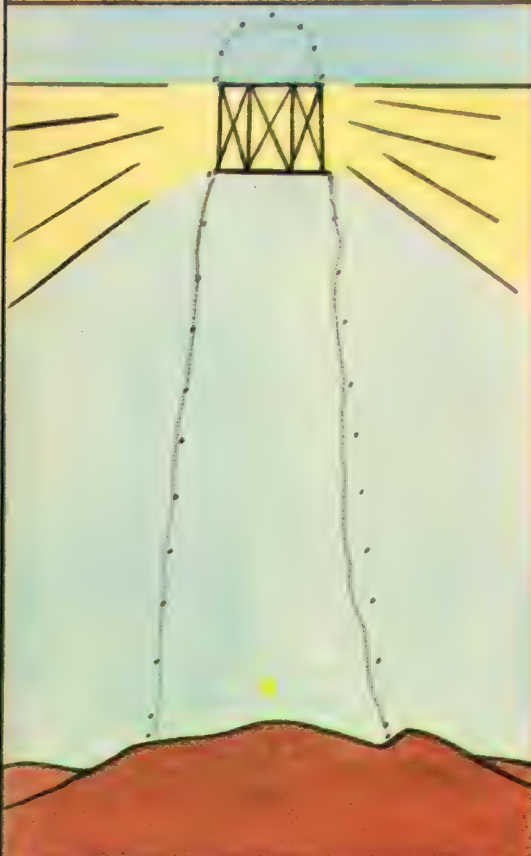
Kleur elk vakje in dezelfde kleur als het puntje dat erin staat. Wat krijg je dan te zien? Een echt kasteel!

DINGETJES OM MOOI TE MAKEN

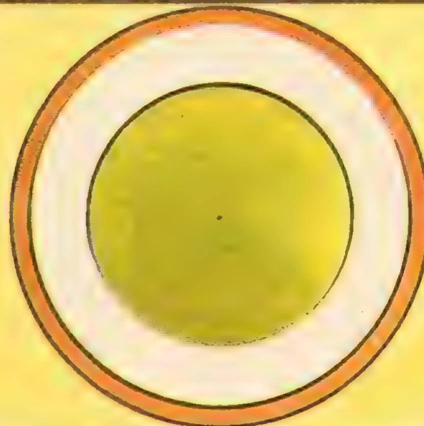

Een vaas met bloemen om heel mooi te kleuren. Het is niet gemakkelijk. Vooral de groene blaadjes zijn wel lastig. Doe maar heel goed je best!

Trek een lijn van het ene puntje naar het andere. Dan krijg je een vuurtoren.

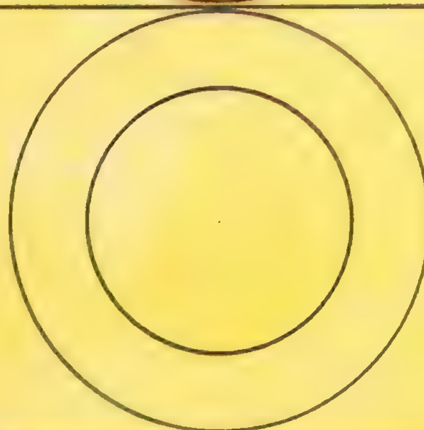

Bord, vork, mes en lepel. Het bovenste plaatje is klaar. Het onderste mag jij afmaken. Zou je dat wel kunnen?

OP ZOEK NAAR DE BABY

Een vakantie-avontuur van de broertjes Eddy en Freddy

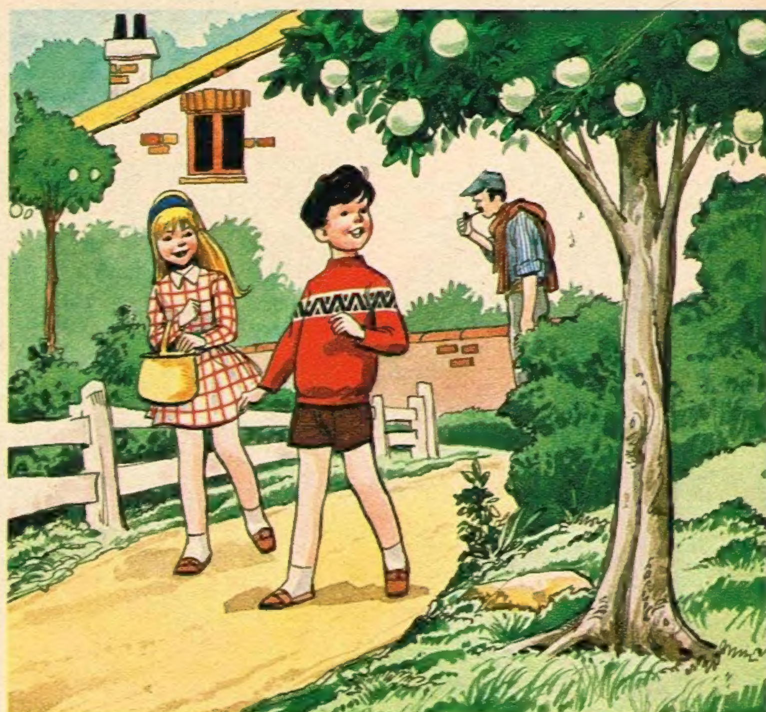
De papa van Freddy en Eddy had voor de vakantie een huis bij de zee gehuurd. Maar bij die zee was niet alleen een groot strand, er waren ook hoge bergen en rotsen. Daar konden Eddy en Freddy heerlijk verstoppertje spelen. Er waren diepe grotten waar je heerlijk in weg kon kruipen.
Op een morgen gingen Eddy en Freddy wat spelen bij de zee.
Ze wilden schelpen gaan zoeken. En zeesterren, krabbetjes en zeeanemomen. De mooiste mochten ze mee naar huis nemen, dan konden ze die na de vakantie aan hun vriendjes laten zien.
Het was heel stil aan de zee. Alleen de vogels kon je horen. En natuurlijk de golven, die hun liedje zongen van klots-klots-klots.
Maar opeens hoorden ze een schreeuw. „Eeeeeeh!" zo klonk het.
„Wat is dat?" schrok Eddy.
„Ik weet het niet," fluisterde Freddy. „Het klonk zo akelig."
Daar had je het opnieuw: „Eeeeeeh. . .!"
„Het lijkt wel een baby," zei Eddy. „Hoe kan een baby nu hier terechtkomen?" Ze keken rond, maar nergens waren mensen te zien.
„Het komt uit een van de grotten, daar bij het water," wees Eddy. „Misschien heeft een boze man een baby'tje meegenomen en het daar verstopt."
De twee kleine jongens keken elkaar verschrikt aan.
„We gaan papa halen," besloten ze toen.
Hand in hand renden ze weg.
„Waar lopen jullie zo hard naar toe?" vroeg de oude zeeman, die dicht bij hun vakantiehuis een pijpje zat te roken. De twee jongens kenden hem wel, het was een goede vriend van papa en mama.
„We zijn zo geschrokken," vertelden Eddy en Freddy. „Ginds, in die grotten, zit een baby verborgen. We hoorden hem huilen. Het klonk zo akelig!"
„Een baby in een grot?" zei de oude zeeman en hij schudde zijn hoofd. „Dat is verschrikkelijk. Hij zou kou vatten in zo'n kille ruimte. Ik zal eens gauw gaan kijken. Gaan jullie soms mee met de roeiboot?"
Ja, dat wilden Eddy en Freddy wel. Hun hartjes bonsden van opwinding.
„Roeit u vlug, meneer de zeeman," drong Eddy aan. „Misschien gaat de baby anders wel dood. Hij had vast honger, anders zou hij niet zo schreeuwen."
De oude zeeman roeide zo hard hij maar kon.
Eerst namen ze een kijkje in de eerste grot.
Nee, daar was niets te zien.
„Dan moet het in de volgende grot zijn," fluisterde Freddy. „Laten we toch opschieten, anders komen we misschien te laat."
„Misschien kunnen we het baby'tje wel bij zijn moeder terugbrengen," zei Eddy. „Als we het toch maar vinden!"
Toen kwamen ze in de tweede grot.
„Eeeeeeh!" klonk het weer. Nu van heel dichtbij.
De jongens zetten grote ogen op. Vlak bij de boot was een klein, glimmend snuitje. „Dat is de baby!" riep de zeeman lachend. „Maar het is geen mensenbaby. Het is een zeehondebaby. Kijk, de grote zeehonden zijn er ook. Ze zijn bezig om hun kind zwemmen te leren. Maar hij heeft er geen zin in. En toch is het nodig dat een zeehond zwemmen kan. Daarom schreeuwde dat kleine ding zo boos."
Eddy en Freddy zuchtten van opluchting.
Ze hadden het wel fijn gevonden om een baby'tje te redden, maar het was toch maar beter dat er geen baby te redden was.
De oude zeeman roeide naar het strand terug en Eddy en Freddy holden naar huis om het avontuur aan papa en mama te vertellen.
Een paar dagen lang hoorden ze, telkens als ze op het strand waren, de baby van de zeehonden nog schreeuwen.
Daarna hoorden ze het nooit meer.
Ik denk dat de kleine zeehond toen zwemmen had geleerd!

Mevrouwtje

1. „Dag, mevrouw Knol, mag ik twintig eieren van u?" vraagt Wanda beleefd aan de boerin. Ze reikt meteen haar mandje aan. Pukkie, Wanda's broertje, aait de grote wolfshond van de boerderij. Het is net de wolf van Roodkapje! Mevrouw Knol gaat vlug de twintig eieren halen. „Mama zal het wel betalen," zegt Wanda dan.

2. Wanda en Pukkie lopen door de boomgaard van boer Knol naar huis terug. Ze komen langs een appelboom. „Ik heb trek in een appeltje," zegt Pukkie. „Kijk eens wat een boel er aan de takken hangen! Kun jij er een voor me plukken? Jij bent groter dan ik!" „Nee, hoor, ze hangen veel te hoog," zegt Wanda kattig.

3. Pukkie pakt de stam van de appelboom beet en probeert of hij de boom kan schudden. Maar dat lukt niet. De stam is veel te dik. „Ik wil tóch een appeltje. Tover er een voor me," zeurt hij. „Ik mag voor een appeltje niet toveren," plaagt Wanda. „Doe het zelf maar." Ze weet best, dat Pukkie niet goed toveren kan.

4. Pukkie steekt zijn handen naar de appeltjes uit en zegt een toverwoord. Pets, pets, pets, daar vallen de appels op de grond. Niet een blijft er aan de takken hangen. „Wat doe je nu, domoor?" moppert Wanda. „Je hoeft ze toch niet allemaal van de boom te toveren! Wat zal boer Knol zeggen, als hij ze hier ziet liggen?"

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) ƒ 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

Sprokeboom

5. „Nou ja," zegt Pukkie en hij raapt vlug een appel op. Maar zodra hij erin gebeten heeft, trekt hij een zuur gezicht. Bah, de appel is nog niet rijp. Wat smaakt dat vies! „Zie je wel dat je een domoor bent," lacht Wanda hem uit. „Je had de appels eerst rijp moeten toveren en dan mochten ze pas naar beneden vallen!"

6. „Wel alle boerenmetworst!" horen ze dan. Het is de stem van boer Knol. „Hoe komen al mijn appels opeens van de boom? Ze zijn nog niet eens rijp. Wat verschrikkelijk!" Pukkie verstopt de appel waar hij in gebeten heeft, gauw achter zijn rug en Wanda pakt het mandje met eieren. Boer Knol kijkt verschrikkelijk boos.

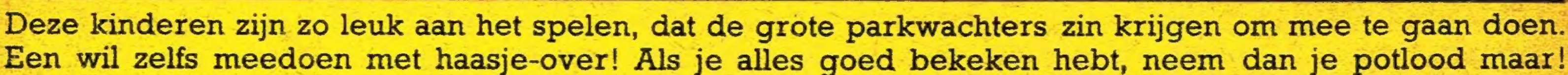
7. Heel zachtjes fluistert Wanda dan een toverwoord. Hup, hup, hup, daar vliegen alle appels weer naar de boom. Boer Knol staat zò verbaasd toe te kijken, dat hij niet eens bemerkt, dat Wanda en Pukkie hard weglopen. „Dit lijkt wel een betoverde appelboom," zegt boer Knol. „Dat moet ik mijn vrouw vertellen!"

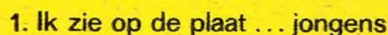

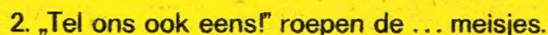
8. Mevrouwtje Sprokeboom, die eigenlijk de koningin van Sprookjesland is, kijkt bezorgd, als ze hoort dat haar kinderen toch weer getoverd hebben. Nu ze in Mensenland wonen, mogen ze eigenlijk niet toveren. Maar ze kunnen het maar niet laten. „Als boer Knol maar niet raadt wie we zijn," zegt ze. „Want dán. . .!"

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

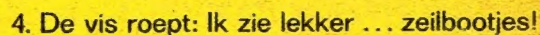
Bobo's kijk- en vragenspel

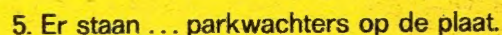

Deze kinderen zijn zo leuk aan het spelen, dat de grote parkwachters zin krijgen om mee te gaan doen. Een wil zelfs meedoen met haasje-over! Als je alles goed bekeken hebt, neem dan je potlood maar!

1. Ik zie op de plaat ... jongens

2. „Tel ons ook eens!" roepen de ... meisjes.

37 3. Waf, blaffen de hondjes, wij zijn met ... broertjes.

4. De vis roept: Ik zie lekker ... zeilbootjes!

5. Er staan ... parkwachters op de plaat.

6. In het park groeien ... bomen.

Antwoorden: 1. 7; 2. 5; 3. 5; 4. 4; 5. 3; 6. 7.